

Arta

SINAIA, 2016

FLAMANDĂ ȘI OLANDEZĂ
ÎN COLECȚIA REGELUI CAROL I AL ROMÂNIEI

MUZEUL NAȚIONAL PELEȘ

**ARTA FLAMANDĂ
ȘI OLANDEZĂ**

ÎN COLECȚIA REGELUI CAROL I AL ROMÂNIEI

SINAIA, 2016

ARTA FLAMANDĂ ȘI OLANDEZĂ ÎN COLECȚIA REGELUI CAROL I AL ROMÂNIEI

Expoziție organizată de:

Muzeul Național Peleş

Coordonare proiect:

Dr. Narcis Dorin ION

Manager Muzeul Național Peleş

Texte:

Dr. Narcis Dorin ION

Dr. Mircea HORTOPAN

Drd. Macrina OPROIU

Liliana MANOLIU

Daniela VOITESCU

Corina DUMITRACHE

Alexandra GHIOARCĂ

Mihaela NEGUȚESCU

Traducere în limba engleză:

Mihaela NEGUȚESCU

Design grafic:

Valentin GHEORGHIU

Organizarea expoziției:

Dr. Mircea HORTOPAN

Rodica ROTĂRESCU

Drd. Macrina OPROIU

Corina DUMITRACHE

Cătălina PĂSTRĂMOIU

Corectură:

Dr. Mircea HORTOPAN

Rodica ROTĂRESCU

Reproduceri color:

Arpad UDVARDI

© Muzeul Național Peleş, decembrie 2016

Toate drepturile rezervate / All rights reserved

www.peles.ro

MUZEUL NAȚIONAL PELEȘ

ARTA FLAMANDĂ , ȘI OLANDEZĂ

ÎN COLECȚIA REGELUI CAROL I AL ROMÂNIEI

SINAIA, 2016

ARTA FLAMANDĂ ȘI OLANDEZĂ ÎN COLECȚIA REGELUI CĂROL I AL ROMÂNIEI

FLEMISH AND DUTCH ARTWORK IN THE COLLECTION OF KING CAROL I OF ROMANIA

După cum este binecunoscut, regele Carol I al României a fost nu numai un mare ctitor – castelul Peleş din Sinaia stând mărturie asupra gustului artistic al suveranului –, dar și cel mai distins colecționar de artă al României moderne. Contemporanii au remarcat pasiunea cu care regele Carol I și-a constituit colecția de pictură europeană, una dintre cele mai valoroase din Europa vremii sale, de care a fost extrem de atașat și pe care, prin testament, a lăsat-o moștenire țării pe care i-a fost dat să o conducă. „Galeria mea de tablouri – preciza regele Carol I în *Testamentul* său din 1899 – tocmai cum e descrisă în catalogul ilustrat al bibliotecarului meu Bachelin, va rămâne pentru totdeauna și pe de-a întregul în țară ca proprietate a Coroanei României”.

Cum „clădirea Bibliotecii Fundației și a Castelului Peleş, cu Galeria de tablouri, erau creațiile de care se simțea mai strâns legat” – după cum nota un cunoscător în materie, Alexandru Tzigara-Samurcaș –, această valoroasă colecție de pictură va decora interioarele fastuoase ale reședinței regale de vară de la Sinaia. Dintre cele 214 tablouri achiziționate de regele Carol I – care reprezentau creații ale unor vechi maeștri sau copii după opere celebre – 149 de lucrări au fost destinate castelului Peleş și 20 castelului Peleşor, acestea fiind inventariate în 1928, la un an după decesul regelui Ferdinand I al României. Deși după 1948 cea mai mare parte a acestor tablouri a fost alocată constituirii Muzeului Național de Artă al României, castelul Peleş mai păstrează încă tablouri valoroase din colecția regelui Carol I.

Pentru a evoca figura de mare colecționar a primului nostru rege, Muzeul Național Peleş organizează această expoziție dedicată *Artei flamande și olandeze în colecția regelui Carol I al României*.

King Carol I was not just a great founder, the Peleş Castle itself being a witness to the sovereign's artistic taste, but also the most distinguished art collector of modern Romania.

King Carol I had one of the most valuable European art collections of his time, collection he fondly treasured and which was later bequeathed to his people. “My Painting Collection, wrote King Carol I in his Will of 1899, as depicted in my librarian's catalogue, will forever and entirely remain in Romania, as property of the Romanian Crown”.

For the “building of the Foundation's Library and the one of Peleş Castle, including its Painting Gallery, were his dearest creations”, as Alexandru Tzigara Samurcaș mentioned, this valuable Painting Collection was designed to embellish his summer residence's sumptuous interiors, in Sinaia. Of the 214 paintings purchased by the King Carol I, catalogued in 1928, one year after King Ferdinand's death, masterpieces of great artists and copies, 149 of them were chosen to decorate Peleş Castle and 20, Peleşor Castle.

Today, Peleş Castle is still houses some valuable paintings, yet, most of them were transferred to the National Art Museum, after 1948.

Peleş National Museum is staging the exhibition “Flemish and Dutch artwork in the collection of King Carol I of Romania”, in order to portray the personality of great collector our first king was.

Piese de patrimoniu care pot fi admirate de iubitorii de frumos în acest catalog și în sălile de expoziție ale castelului Peleş provin din colecția Muzeului Național Peleş. Ele arată nu numai gustul artistic al regelui Carol I – specific celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea și fenomenului istoric care a dominat epoca – dar și grija cu care suveranul și-a ales piesele de artă care să-i decoreze cele mai dragi spații din castelul Peleş.

Pânze originale semnate de mari maeștri (între care Anton van Dyck sau Theodor van Thulden, a cărui pictură intitulată „Alegoria puterii imperiale” ilustrează coperta întâi a catalogului) pot fi admirate împreună cu tablouri-copii, nu mai puțin valoroase, realizate după pictori flamanzi și olandezi ai barocului, ca într-un muzeu virtual din care regele Carol I nu a dorit să-i lipsească ce era mai reprezentativ în arta europeană. Piese de mobilier (dintre care remarcăm un dulap flamand realizat în secolul al XVII-lea), gravuri și piese de ceramică de Delft (unele de secol XVII) stau alături în expoziție de valoroase piese de argintărie, decorate cu scene copiate după pictorii olandezi ai secolului al XVII-lea.

Acest album-catalog dedicat *Artei flamande și olandeze în colecția regelui Carol I al României* prezintă iubitorilor de frumos două piese de patrimoniu de valoare excepțională asimilate de regele Carol I colecțiilor de artă flamandă și olandeză: o splendidă tapiserie flamandă (realizată în manufactura Malines, de lângă Bruxelles, reprezentând o scenă de vânătoare inspirată din pictura lui Rubens) și clavecinul realizat în 1621 de Anderias Ruckers din Anvers, piesă care a aparținut prințesei Elisabeth, sora regelui Ludovic al XVI-lea al Franței, și care este decorată cu picturi de Joseph Vernet.

Dintre valoroasele colecții de artă ale regelui Carol I (pictură, arme, artă decorativă), am ales să prezentăm publicului vizitator al Muzeului Național Peleş cele mai importante piese de artă flamandă și olandeză, ca un omagiu adus suveranului ctitor de țară, pentru care arta și colecționismul au constituit un mod de viață.

Dr. Narcis Dorin ION
Manager
Muzeul Național Peleş

Heritage items, belonging to the Museum's collection are staged to be admired by passionate beholders, both in this album and in the exhibition's halls.

They prove not only the King's artistic taste, characteristic to the second half of the 19th century and to a dominant Historicist style, but also the Sovereign's interest in choosing art pieces meant to decorate his dearest interiors of the Castle.

Genuine canvases signed by great masters (worth mentioned Anton van Dyck or Theodor van Thulden, whose "Allegory of imperial power" showcases the album's first cover) are staged to be admired, together with not less valuable copies of Baroque Flemish and Dutch artists, displayed like in a virtual museum hosting the most representative pieces of European art, just like the King has envisioned.

Furniture pieces (a Flemish cabinet bookcase, crafted in the 17th century), engravings and Delft pottery (some dating to the 17th century), are accompanied by valuable silverware, embellished with imagery inspired by 17th century Dutch painters.

This album, dedicated to "Flemish and Dutch artwork in the collection of King Carol I of Romania", introduces to the art lovers two exceptional heritage items: an impressive tapestry (executed in Malines Workshops, near Brussels), displaying a Rubens' inspired hunting session and the 1621 harpsichord, made by Anderias Ruckers, in Antwerp, a musical instrument which once belonged to Princess Elisabeth, the sister of Louis the XVIth of France.

Of all the king's valuable collections (painting, weapons, decorative arts), we have decided on introducing to the public visiting Peleş National Museum the most important pieces of Flemish and Dutch artwork, in order to pay a tribute to the Sovereign "Builder of a nation", for whom art and collecting art meant a way of living.

Narcis Dorin ION, PhD
Manager
Peleş National Museum

PICTURA FLAMANDĂ ȘI OLANDEZĂ LA PELEȘ

Dr. Mircea HORTOPAN, PhD
Director de Patrimoniu / Deputy Manager
Muzeul Național Peleș / Peleș National Museum

Printul Karl de Hohenzollern - Sigmaringen (1839-1914), devenit domnitor (1866-1881) apoi rege al României (1881-1914), provenea dintr-o foarte veche dinastie, care domnise peste întinse teritorii din spațiul german. Tatăl primului rege al României, principele Karl-Anton de Hohenzollern (1811-1885), principalul sfătuitor politic – și nu numai – al fiului său, fusese cel care deschisese publicului avizat porțile reședințelor sale, pentru a putea fi admirate colecțiile seculare ale dinastiei de la Sigmaringen. Colectționismul, reprezentat în cel mai fericit aspect al său, avea să fie una dintre marile pasiuni ale primului rege al României.

Colecțiile regelui Carol I cuprindeau piese de artă și arme vechi pe care tânărul domnitor le-a adus cu sine din patria natală. Ele au crescut treptat, iar marile achiziții de artă ale regelui s-au datorat diplomatului german Felix Bamberg (1820-1893), care timp de un deceniu (1879-1889), a livrat suveranului român 214 pânze realizate de maeștri ai picturii occidentale.

Publicate în anul 1898 de Léo Bachelin (1857-1930?), bibliotecarul lui Carol I, într-un catalog de lux al colecției de tablouri a suveranului, pânzele lăsate ulterior prin testament Coroanei făceau dovada existenței în România sfârșitului de secol XIX a unei mari colecții de artă, unică în spațiul sud-est european. În economia „marilor opere” ale colecției Carol I, un sfert dintre pânze se datorau pictorilor flamanzi și olandezi (50 de pânze), care nu puteau lipsi dintr-o colecție complexă, atent constituită.

Anul 1876 fusese, pe de o parte, anul consacării stilului neo-Renașterii germane ca „stil național” al nou unificatei Germanii, dar fusese – nu lipsit de importanță – anul apariției lucrării *Maeștrii de altădată* a lui Eugène Fromentin (1820-1876), istoric de artă francez care, prin lucrarea sa, a impulsionat în cel mai înalt grad studiile despre pictura școlilor flamandă și olandeză, în rândurile colecționarilor și ale istoricilor de artă.

Construit între anii 1875-1883 la dorința regelui Carol I, castelul Peleș trebuia să fie locul privilegiat de etalare a remarcabilei sale colecții de pictură și de arte decorative. Pânzelor originale, de colecție, li s-au adăugat, conform gustului epocii, numeroase copii după capodopere ale picturii occidentale, de data aceasta cu precădere datorate maeștrilor flamanzi și olandezi.

Panotarea tablourilor la castelul Peleș, realizată sub directa îndrumare a regelui Carol I dar și a reginei Elisabeta, constituia expresia gustului perechii regale, atât în spațiile de aparat de la parterul castelului,

cât și în apartamentele private ale suveranilor. Din descrierea sălii castelului la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, ne reține atenția prezența, pe coridorul de sud al Holului de onoare, a monumentalei pânze „Haman implorând iertare Esterei”, datorată lui Harmensz Rembrandt van Rijn (1606-1669), amplasată în ax cu Holul de onoare și cu scara principală de acces la etaj. Era, din acest punct de vedere, poate cea mai vizibilă pânză etalată în castel, fiind și una dintre cele mai prețioase piese ale colecției.

Un spațiu de maximă reprezentativitate al castelului a fost, încă de la început, Marele salon (transformat, după 1906, în Sala florentină). Acest spațiu a fost marcat, în prima configurație, de prezența pânzei *Portretul Isabellei de Austria*, atribuit în epocă lui Peter Paul Rubens (1577-1640). Reatribuit ulterior lui Theodor van Thulden (1606-1669) și intitulat *Alegoria puterii imperiale*, tabloul a marcat, cu forța sa de expresie, cu simbolistica sa aulică, spațiul principal destinat primirilor și audiențelor oficiale. Ulterior, în sală au mai fost expuse, de o parte și de alta a șemineului monumental, două naturi statice: *Vas cu flori* de Jan Brueghel cel Bătrân (1568-1625) și *Buchet de flori* de Rachel Ruysch (1664-1750), care, profilate pe tapetul brocat, confereau sălii, prin coloritul exuberant al florilor, o prețiozitate aparte.

Următoarea sală din anfilada de sud a castelului, Sala coloanelor (sau a oglinzilor) a fost, încă de la amenajarea sa, în 1906, spațiul predilect de expunere a pânzelor flamande și olandeze. De data aceasta au fost folosite pentru decorul sălii, mai ales, copii după marii maeștri din secolul al XVII-lea ai Țărilor-de-Jos: Rubens (*Portret de bărbat, Contesa Arundel cu suita, Ghirlanda de fructe ș.a.*), van Dyck (*Copiii regelui Carol I al Angliei, Portret*) și Cornelis de Vos. În acest context, sala constituia o adevărată „galerie flamandă și olandeză”, etalând replici realizate cu înaltă măiestrie artistică de pictori germani ai celei de a doua jumătăți a secolului al XIX-lea.

Printre pânzele preferate de regina Elisabeta pentru a decora spațiile sale private, între care un loc aparte l-a avut mereu Cabinetul-budoar, au fost *Apariția îngerului ciobanilor din Bethleem*, de Rembrandt (tablou dispărut), *Coborârea de pe Cruce*, remarcabilă pânză atribuită în epocă lui Gérard Douffet (1594-1660) și reatribuită lui Pieter van Mol (1599-1650) sau *Toaleta Esterei*, considerată inițial opera lui Gerbrand van der Eeckhout (1621-1674) și apoi atribuită lui Salomon Koninck (1609-1656). Un loc aparte îl constituia o copie după Rubens, *Păcătoșii în fața lui Iisus*, amplasat deasupra tăbliei patului în care, în 1914, s-a stins din viață regele Carol I.

Pânze originale, copii, piese de mobilier și ceramică de Delft constituiau elementele prețioase ale colecției regelui Carol I care au făcut gloria sălii castelului Peleș, astăzi multe dintre ele fiind expuse la Muzeul Național de Artă al României din București.

Karl of Hohenzollern Sigmaringen (1839-1914), Prince (1866-1881), and then King of Romania (1881-1914), came from a very old dynasty, governing vast parts of German territory. Prince Karl Anton of Hohenzollern (1811-1885), the King's father and also his main political advisor, among others, was the one who first opened the gates of his residences and allowed public to admire the dynasty's old age collections, in Sigmaringen.

One of King Carol I of Romania's passions was collecting art at its highest levels, reason for which the young Prince would bring with him from his native country art pieces and old weapons, meant to complete his collections.

Nevertheless, many of the king's art acquisitions were facilitated by the intervention of German diplomat, Felix Bamberg (1820-1893), who, in over a decade (1879-1889), sold to the Romanian sovereign 214 canvases signed by Western masters. The king's librarian, Léo Bachelin (1857-1930?), published in 1898 an album about the king's painting collection, canvases later bequeathed by the King to the Romanian Crown, came to prove the existence of a unique art collection in South-Eastern Europe. A complete analysis throughout the sovereign's masterpieces would reveal that a quarter of them were signed by Flemish and Dutch great masters (50 canvases), mandatory in a complex, carefully organized collection.

1876 was both a year of enabling German Neo Renaissance style as the "national style" of a newly united Germany, as well as the publishing year of Eugène Fromentin's (1820-1876) volume *Les maîtres d'autrefois*, a French art historian, who, by his work, stimulated, among "collectionneurs" and art historians alike, studies into Flemish and Dutch art at the highest level.

The Peleş Castle, built between 1875-1883, according to the king's wish had to become that privileged space, able to exhibit the King's remarkable painting and decorative art collection.

Copies of Western, mostly Flemish and Dutch masterpieces, together with genuine, collectable canvases, resonating with the spirit of the age completed the collection. The exhibiting of the Painting Gallery highlighted the couple's artistic taste, found both at the official ground-floor and the private first floor.

By depictions of the Castle's interiors, made at the end of the 19th century, one particular painting is well worth mentioning, namely Harmensz Rembrandt van Rijn's (1606-1669) *Haman Begging the Mercy of Esther*, located on the Southern Corridor, facing the Hall of Honor and the main staircase leading to the first floor, thus being possibly the most noticeable canvas showcased in the Castle, as well as the collection's most valuable item. The Great Hall, an official interior (transformed after 1906 in today's Florentine Hall), was centered by Rubens' (1577-1640) *Portrait of Isabella of Austria*, later attributed to Theodor van Thulden (1606-1669) and entitled *The Allegory of Imperial Power*, highlighted, by its force of expression and its sober representation, the main reception hall. Later, two other still life canvases were added, on either side of the massive fireplace: *Bouquet*, by Jan Brueghel the Elder (1568-1625), and *Flower bouquet*, by Rachel Ruysch (1664-1750), which, set on the intricate wall decoration, offered a precious image to the hall.

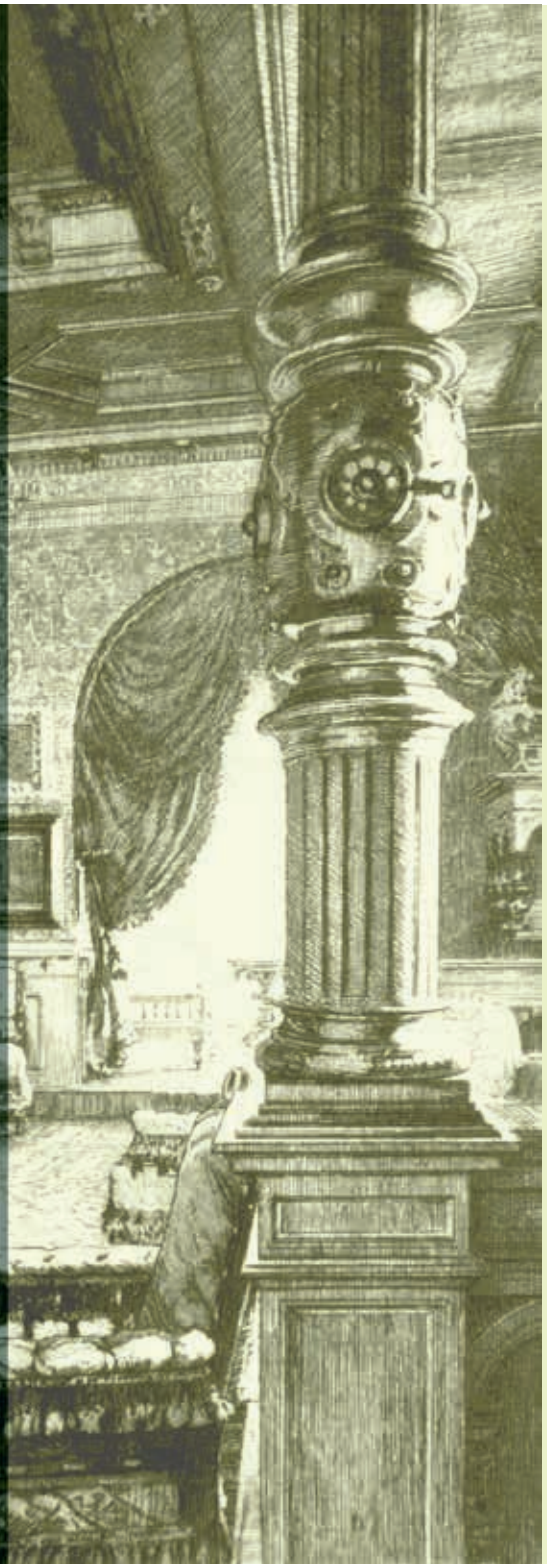
The next hall defining the Southern wing of the Castle is the Mirrors (Columns) Hall, which was, even from 1906, the chosen place for displaying Flemish and Dutch paintings. This time, copies of great, 17th century Flemish and Dutch masters were preferred to genuine paintings: Rubens' *Portrait of a man*, *Portrait of Lady Arundel with her Train*, *Garland of fruit*, Van Dyck's *Children of Charles I*, *Portrait*, and Cornelis of Vos. Arranged as such, the Hall was a museum of Flemish and Dutch art, consisting of highly artistic copies, made by 19th century German artists.

Sala Florentină, 1910

Among canvases chosen by Queen Elisabeth to decorate her private chambers, a special place being her Study Room, also called *The Boudoir*, displayed Rembrandt's *The Angel Appearing to the Shepherds*, (painting lost today), Gérard Douffet's (1594-1660) *The Descend from the Cross*, painting later attributed to Pieter van Mol (1599-1650), or Gerbrand van der Eeckhout's (1621-1674) *Esther taking a bath*, later attributed to Salomon Koninck (1609-1656). A special place in this row of canvases was occupied by a copy of Rubens: *Jesus and the four sinners*, located above the bed in which, in 1914, King Carol I took his last breath.

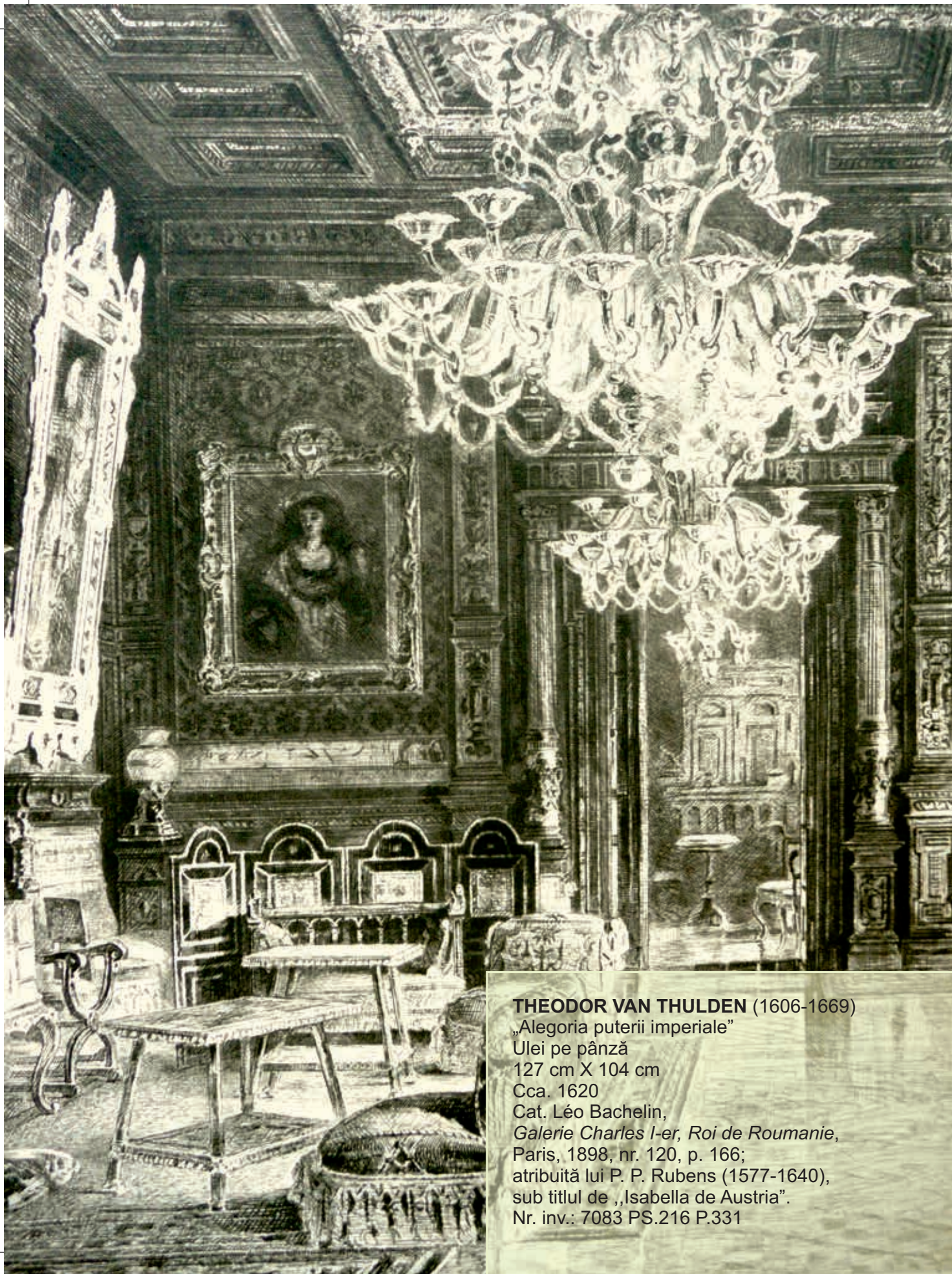
Genuine canvases, copies, furnishings (Dutch cabinets), Delft pottery, all precious art pieces of King Carol I of Romania's collection, which once shined upon the Castle, are displayed nowadays at the National Art Museum, in Bucharest.

CATALOG SELECTIV

ANTON VAN DYCK (1599 – 1641)
„Iisus în grădina măslinilor”
Ulei pe pânză
103 cm X 82 cm
1620
Cat. Léo Bachelin,
Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,
Paris, 1898, nr. 123, p. 170.
Nr. inv.: 17165

THEODOR VAN THULDEN (1606-1669)

„Alegoria puterii imperiale”

Ulei pe pânză

127 cm X 104 cm

Cca. 1620

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 120, p. 166;

atribuită lui P. P. Rubens (1577-1640),
sub titlul de „Isabella de Austria”.

Nr. inv.: 7083 PS.216 P.331

ESSAIAS VAN DE VELDE (1587-1630)

„Trecerea trupelor”

Ulei pe pânză

87,5 cm X 149,5 cm

Începutul secolului al XVII-lea

Nr. inv.: 13536 PS.205 P.246

CORNELIS DE WAEL (1592-1667)

„Triumf”

Ulei pe pânză

75,5 cm X 63 cm

Prima jumătate a secolului al XVII-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 144, p. 193.

Nr. inv.: 13537 P.175 P.370

JAN BOTH (cca. 1610-1652)

„Peisaj cu turn”

Ulei pe pânză

35 cm X 51 cm

Prima jumătate a secolului al XVII-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 134, p. 184;

apare sub titlul de „Peisaj”.

Nr. inv.: 17163

JAN BOTH (cca. 1610-1652)

„Peisaj”

Ulei pe pânză

31 cm X 39 cm

Prima jumătate a secolului al XVII-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 135, p. 185;

apare sub titlul de „Peisaj italian”.

Nr. inv.: 17162

ROELOF JANSZ VAN VRIES (1631-1701)

„Peisaj”

Ulei pe panel

52 cm X 44 cm

Datat: 1653

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 145, p. 194.

Nr. inv.: 17161

KAREL DUJARDIN (1626-1678)
„Peisaj”

Ulei pe panel

47 cm X 37,5 cm

Mijlocul secolului al XVII-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 138, p. 187;

apare sub titlul de „Peisaj italian”.

Nr. inv.: 17164

EUGÈNE JOSEPH VERBOEKHOVEN (1798-1881)

„Staul cu oi”

Ulei pe panel

53 cm X 45 cm

Semnat și datat stânga jos „1868”

Nr. inv.: 11617 PS.3 P.371

JAN BRUEGEL DE VELOURS (1568-1625), atribuit
„Natură statică”
Ulei pe pânză
96 cm X 69 cm
Începutul secolului al XVII-lea
Nr. inv.: 16426

ANONIM FLAMAND
„Natură statică”
Ulei pe pânză
90,5 cm X 64 cm
Sfârșitul secolului al XVIII-lea
Nr. inv.: 16425

FRIEDERIKE MIETHE O'CONNELL (1823-1885)

„Portretul lui Frederic al II-lea”

Ulei pe pânză

152 cm X 119 cm

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 154, p. 202.

Nr. inv.: 7252 PS.151 P.260

FRIEDERIKE MIETHE O'CONNELL (1823-1885)

„Portretul Mariei Tereza”

Ulei pe pânză

152 cm X 119,5 cm

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Cat. Léo Bachelin,

Galerie Charles I-er, Roi de Roumanie,

Paris, 1898, nr. 155, p. 202.

Nr. inv.: 7251 PS.150 P.259

IACOB BINECUVÂNTÂND PE FIII SĂI, EFRAIM ȘI MANASE

după Rembrandt (1606-1669)

gravură

60 cm X 54,5 cm

Imprimeria Meinsenbach Riffarth, Berlin, datat 1906

după un original aflat la Muzeul din Kassel

Nr. inv.: 6296 Adm.2291

SCENĂ DE VÂNĂTOARE

Adam Frans van der Meulen (1632-1690)

xilogravură

35,5 cm X 51 cm

Semnat și inscripționat pe passe-partout

Nr. inv.: 8577 P.285 G.211

COPII DUPĂ ARTIȘTI FLAMANZI ȘI OLANDEZI

SFÂNTUL LUCA PICTÂND-O PE FECIOARĂ

Copie de Maximilian von Schneidt (1858-1937)

După Rogier van der Weyden (cca. 1399-1435)

Ulei pe pânză

138 cm X 111,5 cm

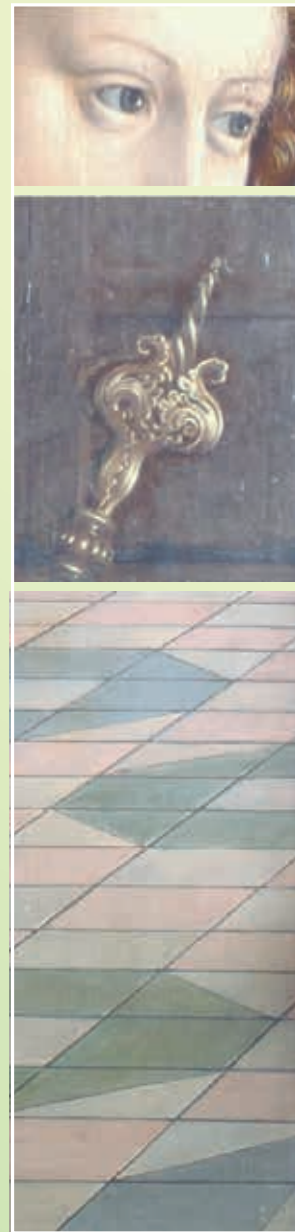
Semnat și datat dreapta sus cu negru:

„Rogier van der Weyden/copie von Max Schneidt/1905”

Originalul se află la Alte Pinakothek, München;

a fost pictat între 1434-1435

Nr. inv.: 11660 PFV.44 P.244

ARHANGHELUL GABRIEL

Copie de Gustav Bregenzner (1854-1918)

Detaliu după „Bunavestire” al lui Gérard David (cca. 1450-1523)

Ulei pe panel

78 cm X 63 cm

Nesemnat, nedatat

Originalul se află la Metropolitan Museum,
New York și a fost pictat în 1506

Nr. inv.: 12598 P.183

FECIOARA MARIA, RUGÂNDU-SE

Copie de Gustav Bregenzner (1854-1918)

Detaliu după „Bunavestire” al lui Gérard David (cca. 1450-1523)

Ulei pe panel

78 cm X 63 cm

Semnat și datat: „G. B. cop. 1886”

Originalul se află la Metropolitan Museum,
New York și a fost pictat în 1506

Nr. inv.: 12599 P.184

EDUCAȚIA FECIOAREI

Copie de Charles Félu (1830-1900)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

150 cm X 108 cm

Semnat, datat și localizat central jos:

„C. Félu pede pinxit Antverpine 1889”

Originalul se află la

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten

Antwerpen și a fost pictat în 1625-1626

Nr. inv.: 11630 P.325 PS.23

PĂCĂTOȘII ÎN FAȚA LUI IISUS

Copie de V. Grève (?)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

130 cm X 109 cm

Semnat și datat dreapta jos prin zgâriere: n. Rubens/V. Grève/1886

Originalul se află la Alte Pinakothek, München și a fost pictat în 1618

Nr. inv.: 11625 PS.16 P.330

GHIRLANDĂ DE FRUCTE

Copie de Maximilian von Schneidt (1858-1937)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

86 cm X 171 cm

Semnat pe verso: „Copie nach P.P. Rubens/von Max Schneidt”

Originalul se află la Alte Pinakothek, München

și a fost pictat între 1615-1617

Nr. inv.: 11648 P.226 PFV.12

VÂNĂTOAREA DE LEI

Copie de V. Grève (?)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

116 cm X 175 cm

Originalul se găsește la Alte Pinakothek, München
și a fost pictat în jurul anului 1621

Nr. inv.: 11619 PS.5 P.329

VÂNĂTOAREA DE MISTREȚI

Copie de Sanhatz (?)

Interpretare după Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

117 cm X 177 cm

Originalul se găsește la Kunsthistorisches Museum, Viena
și a fost pictat în jurul anului 1620

Nr. inv.: 11663 P.695

RUBENS ȘI ISABELLA BRANT SUB BOLTA DE CAPRIFOI

Copie de Maximilian von Schneidt (1858-1937)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

201 cm X 146,5 cm

Originalul se află la Alte Pinakothek, München

și a fost pictat între 1609-1610

Nr. inv.: 11640 PS.34 P.248

PORTRETUL LUI HÉLÈNE FOURMENT

Copie de Ernst Hausmann (1845-1908)

După Peter Paul Rubens (1577-1640)

Ulei pe pânză

165,5 cm X 135 cm

Semnat și localizat stânga median cu negru:

„E. Hausmann cp. nach P.P. Rubens/München”, 1886

Originalul se află la Alte Pinakothek, München

și a fost pictat între 1630-1631

Nr. inv.: 11638 PS.32 P.247

TÂNĂR GENERAL ÎN ARMURĂ

Copie de Ernst Klimt (1864-1892)

După Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

113 cm X 104 cm

Semnat, datat și localizat pe verso cu negru:

„Jenger Feldherr/nach/ANTON van DYCK/copirt von/ERNST KLIMT/WIEN 1885”

Originalul se află la Kunsthistorisches Museum, Viena și a fost pictat între 1622-1623

Nr. inv.: 7269 P.245 PS.169

**PORTRETUL LUI CHARLOTTE BUTKENS SMIT VAN CRUYNINGHEN
ȘI AL FIULUI SĂU, JOHANNES AMATUS**

După Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

185 cm X 117 cm

Nesemnăt, nedatat

Originalul se află la Friedenstein Museum, Gotha

Nr. inv.: 11639 P.261 PS.33

PORTRETUL REGINEI HENRIETTE – MARIE A ANGLIEI

Copie de Eugen Ritter - Gotha (1853-1922)

După Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

124 cm X 98 cm

Originalul se află la Gemäldegalerie,

Dresda și a fost pictat în 1635

Nr. inv.: 11659 PS.42 P.177

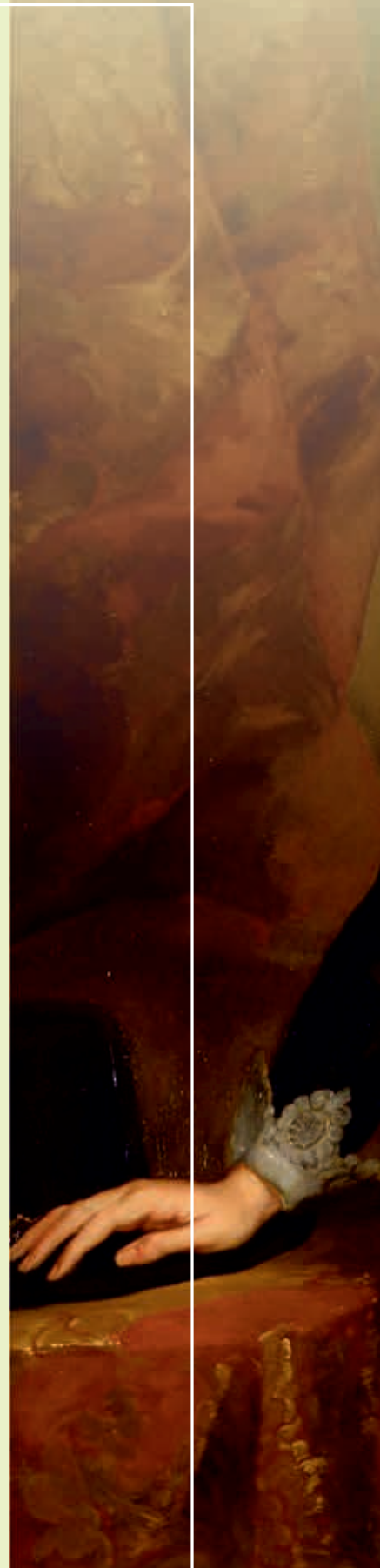
PORTRETUL REGELUI CAROL I STUART AL ANGLIEI

Copie de Eugen Ritter - Gotha (1853-1922):
După Peter Lely (1618-1680), care la rândul lui a copiat originalul
pictat de Anton van Dyck (1599-1641). Originalul a ars la 1697
la reședința Whitehall, Londra

Ulei pe pânză
123 cm X 97 cm

1886

Pânza lui Lely se află la Gemäldegalerie, Dresda
Nr. inv.: 11627 PS.17 P.174

PORTRETUL PICTORULUI PEISAGIST JAN WILDENS

Copie de Eugen Ritter - Gotha (1853-1922)

După Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

53 cm X 45 cm

Nesemnat și nedatat

Originalul se află la Siegerlandmuseum, Siegen, Germania și a fost pictat în 1620

Nr. inv.: 17406

PORTRETUL LUI NICOLAS LANIER

Copie de Paul Rhodokanakis

După Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

108 cm X 84 cm

Nesemnăt, nedatat

Originalul se află la Kunsthistorisches Museum,

Viena și a fost pictat în 1630

Nr. inv.: 11628 PS.19 P.175

MARCHIZA DE SPINOLA

Copie de Maximilian von Schneidt (1858-1937)

Detaliu după Anton van Dyck (1599-1641)

Ulei pe pânză

53 cm X 63 cm

Nesemnat, nedatat

Originalul se află la Gemäldegalerie, Berlin

și a fost pictat în 1606

Nr. inv.: 7295 PS.196 P.176

PORTRET DE BĂRBAT ȘEZÂND

Copie de Franz Matsch (1861-1942)

După Rembrandt (1606-1669)

Ulei pe panel

88 cm X 68 cm

Datat și localizat pe verso: „1885, Wien”

Originalul se află la Kunsthistorisches Museum, Viena,
și a fost pictat în 1632

Nr. inv.: 11635 PS.29 P.306

PORTRETUL LUI NIKOLAES BRUYNINGH

Copie de Franz Matsch (1861-1942)

După Rembrandt (1606-1669)

Ulei pe pânză

103 cm X 87 cm

Nesemnat, nedatat

Originalul se află la Staatliche Kunstsammlungen, Kassel

Nr. inv.: 7218 PS.117 P.308

PORTRET DE RABIN

Anonim

După Rembrandt (1606 – 1669)

Ulei pe pânză

108 cm X 75 cm

Nesemnăt, nedatat

Originalul se află la Gemäldegalerie, Dresda
și a fost pictat în 1654

Nr. inv.: 7176 PS.75 P.305

CAVALER ÎN ARMURĂ

Copie de Franz Matsch (1861-1942)

După Willem Drost (1633-1659)

Ulei pe pânză

115 cm X 91 cm

Nesemnat, nedatat

Originalul se află la Gemäldegalerie, Kassel
și a fost pictat în 1655

Nr. inv.: 7173 PS.72 P.220

MUZICĂ ÎN FAMILIE

Copie de Charles Félu (1830-1900)

După Jacob Jordaens (1593-1678)

Ulei pe pânză

95 cm X 132 cm

Semnat și localizat stânga jos cu galben și datat

„Félu C. pede pinxit, Antwerpen '93”

Originalul se află la Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Anwerpen

și a fost pictat în 1638

Nr. inv.: 17257

CAPRA BOLNAVĂ

Copie de autor anonim

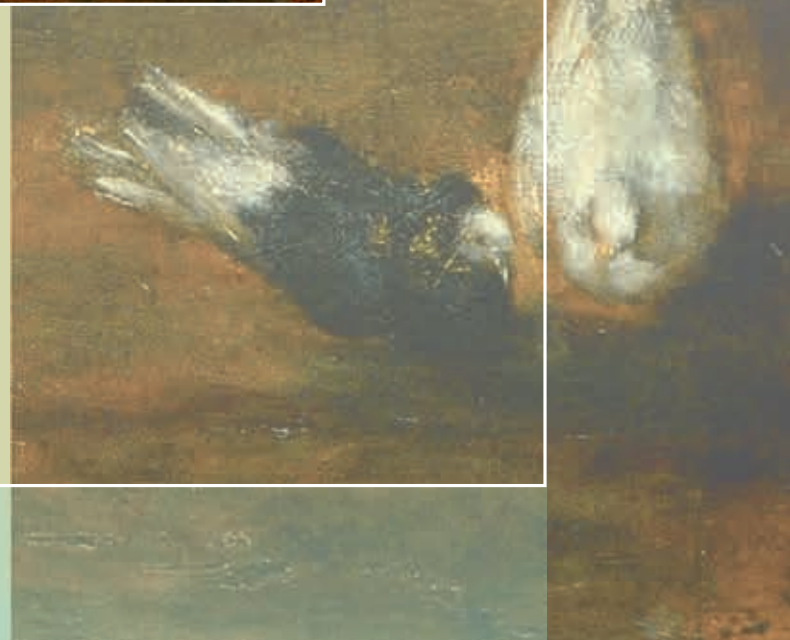
După Karel Dujardin (1626 -1678)

Ulei pe panel

83 cm X 69 cm

Originalul se află la Alte Pinakothek, München

Nr. inv.: 7170 PS.69 P.362

NATURĂ STATICĂ

Anonim

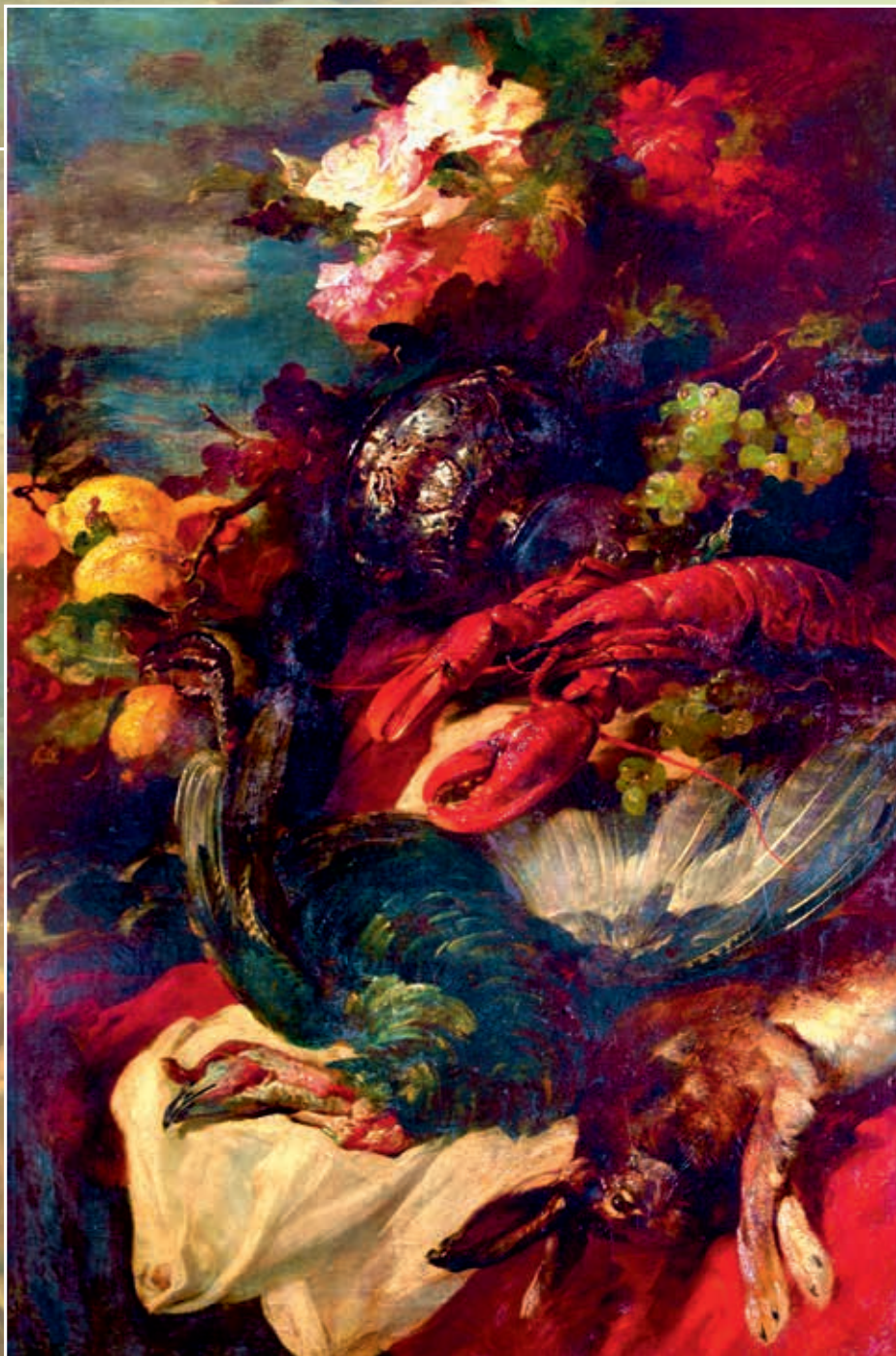
După Cornelis de Heem (1631-1695)

Ulei pe pânză

140 cm X 92 cm

Nesemnlat, nedatat

Nr. inv.: 7100 P.300

NATURĂ STATICĂ

Anonim

După Cornelis de Heem (1631-1695)

Ulei pe pânză

140 cm X 92 cm

Nesemnăt, nedatat

Nr. inv.: 7101 P.301

TRIPTIC

Atelier german

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Lemn de nuc sculptat, strunjit, lustruit;
cromolitografii

Î: 330 cm, L: 154 cm, La: 48 cm

Cromolitografiile sunt reproduceri după picturile
altarului catedralei St. Bavo, Gand,
executate de Jan și Hubert van Eyck,
cca. 1420-1432

Nr. inv.: 4571 L.642

MOBILIERUL

FLEMISH AND DUTCH FURNITURE

Istoria zbuciumată a Țărilor de Jos a lăsat ecouri adânci în creația artistică. Rațiuni istorice și economice au dus la prelungirea curentului gotic până la sfârșitul secolului al XV-lea. În repertoriul decorativ al Țărilor de Jos sunt prezente puternice influențe spaniole și austriece, influențe ce vor duce după anul 1500 la apariția și dezvoltarea registrului decorativ creat de Renaștere, dar care este folosit cu elemente ale vechiului stil.

Olanda a avut o dezvoltare culturală importantă în secolul al XVII-lea, perioadă cunoscută sub denumirea de Epoca de Aur, ceea ce o deosebește în mod clar de țările vecine și este considerată punctul culminant al civilizației Țărilor de Jos. Remarcăm utilizarea întregului registru ornamental renascentist în artele decorative: mobilier, feronerie, ceramică și țesături.

În provinciile reformate din nord, care vor alcătui ulterior Olanda, se va dezvolta un stil de mobilier cu caracter aparte, aspectul general al pieselor, indiferent de atelierul în care erau realizate, era unul sobru, ale cărui trăsături sunt: construcția solidă, echilibrul, ornamentația reținută și constructivă, având caracteristicile specifice de rezistență și masivitate. Piese din lemn masiv aveau în general colonete și pilaștri, iar pe suprafețele inițial netede erau aplicate fie reliefuri în méplat, fie marchetărie.

În Olanda au fost realizate dulapuri înalte, cu două corpuri suprapuse și patru uși, având suprafețele compartimentate în casete conturate prin profilații fine și rectangulare. Piese mențin ordinea clasică, fiind fabricate din lemn de stejar închis la culoare, adus din regiunile nordice ale Europei. Masivitatea pieselor de mobilier din această perioadă este dată de raportul de proporții, cu o îmbinare clară a elementelor de structură. Picioarele de dimensiuni nesemnificative sunt realizate în formă de bulb, iar cornișele sunt decorate cu motive variate și bogate exprimând caracterul renascentist.

Cele mai renumite centre de producție ale mobilierului erau în orașul Anvers, unde se realizau piese considerate adevărate opere de artă. Dar sunt cunoscute și orașele Middelburg și Amsterdam.

O piesă reprezentativă este dulapul de sfârșit de secol XVII, compus din două corpuri suprapuse, cu uși duble, casetate, decorate cu capete de înger și antablament cu ghirlandă floral-vegetală, susținut în partea frontală de colonete în formă de atlant și cariatidă.

Menționăm de asemenea prezența unei replici – un dulap realizat la Amsterdam, în prima jumătate a secolului al XIX-lea –, piesă ce păstrează trăsăturile specifice Renașterii flamande de secol XVII.

În colecția de mobilier a regelui Carol I regăsim și o banchetă remarcabilă, realizată în Țările de Jos, în secolul al XVIII-lea. Piesa se evidențiază prin spătarul pictat cu scenă rustică și centură profilată cu motive rococo.

The troubled history of the Low-Countries left deep scars in the artistic creation. Historical and economic reasons lead to a prolonged Gothic style, until the end of the 15th century. In the Low-Countries' decorative register, strong Spanish and Austrian influences are noticed, which will lead, after 1500, to the appearance and growth of a decorative style created by the Renaissance, although touches of the old style can still be felt.

The Netherlands came to experience an important cultural development, during the 17th century, also known as the "Golden Age" – a distinctive factor in its relationship with neighboring countries. At this point, the entire decorative register starts being used when creating decorative art: furnishings, metalwork, glassware and textiles. In the reformed provinces of the North, later the Netherlands, a particular furniture design starts developing, the general shape, regardless of the workshop, is a sober one, featured by durability and massiveness. Massive wooden items were embellished with columns and pilasters, and, on their once smooth surfaces, méplat relief or inlay were carved in.

In the Netherlands, high, two sectioned, overlapping, four door high cabinets started being crafted, having divided cachets, highlighted by smooth, rectangular profiles.

BANCHETĂ

Atelier Țările de Jos
 Secolul al XVIII - lea
 Lemn sculptat, panel pictat
 I: 119 cm, L: 132 cm, LA: 43 cm
 Nr. inv.: 4538

The cabinets conserve classic shape, being made of dark oak wood, brought in from Northern Europe.

The massiveness of wooden items is given by the proportion rapport, with a noticeable combination of structural elements. Different, small sized legs are crafted in a bulb – like shape, their cornices embellished with varying, rich forms, thus highlighting the Renaissance style.

The most famous centers were found in Antwerp, where large, “works of art” furnishings were crafted, although other centers, like Middleburg or Amsterdam started being noticed. Part of Peleş National Museum’s collection are some massive Dutch furniture items, adorned in a Flemish Renaissance style, made of oak wood.

A staple furniture item is the cabinet bookcase, made at the end of the 17th century, consisting of two overlapping sections, displaying double doors, with cachets embellished with angel heads and flower-plant garland, frontally supported by atlas and caryatid shaped columns.

It is worth to be mentioned a replica- a Flemish Renaissance cabinet, made in Amsterdam, during the first half of the 19th century, an item portraying the features of 17th century Flemish Renaissance King Carol I of Romania’s furniture collection also includes of a 18th century, Flemish couch, highlighted by its rustic imagery backrest and Rococo crest rail.

DULAP

Atelier flamand

Sfârșitul secolului al XVII-lea

Lemn de stejar sculptat

I: 200 cm, L: 153 cm, LA: 61,5 cm

Nr. inv.: 9005

DULAP

Atelier Amsterdam

Prima jumătate a secolului al XIX - lea

Lemn de stejar sculptat

I: 230 cm, L: 160 cm, LA: 73,5 cm

Nr. inv.: 12550

CLAVECINUL

În Castelul Peleş, unde odinioară regina Elisabeta (Carmen Sylva) fusese gazda celebrelor serate muzicale, se găsește un instrument de o valoare excepțională în patrimoniul muzeului, clavecinul.

Datând din anul 1621, clavecinul este descris în monografia bibliotecarului Casei Regale, Léo Bachelin, *Castel Pelesh. Residence d'été du Roi Charles I de Roumanie à Sinaia*, Paris, 1893:

„Se remarcă un clavecin din secolul al XVII-lea cu exteriorul transformat de-a lungul timpului, decorat cu picturile lui Joseph Vernet un secol mai târziu, epocă în care acest curios instrument a aparținut Doamnei Elisabeth (Versailles 1764-Paris 1794), sora regelui Ludovic al XVI-lea, și a făcut parte din mobilierul castelului din Montreuil”.

Clavecinul a fost cumpărat pentru colecția regelui Carol I, de către Felix Bamberg, împreună cu un lot de picturi, în anul 1879.

Felix Bamberg (1820-1893), doctor în filosofie, istorie și estetică, autor al unor remarcabile studii de istorie a artei și, în același timp, expert de artă și colecționar, diplomat al Germaniei la Paris, Genova, Messina și Nisa, timp de aproape 30 de ani, îl îndemna pe rege să participe la licitațiile importante din Europa timpului, pentru cumpărarea unor prețioase opere de artă.

Piesa aparținând colecției regale este consemnată ca fiind originală Ruckers în catalogul firmei – *A harpsichord and virginal building tradition*, Grand O'Brien, University of Edinburgh, 1998.

Instrument muzical cu mecanism construit de meșteri belgieni renumiți, firma Anderias Ruckers din Anvers, clavecinul face parte din patrimoniul tezaurului național, fiind printre puținele exemplare păstrate în lume.

În anul 1770, Pascal Taskin, creator și restaurator de clavecine de la Casa Regală a Franței, semnează pe unul dintre panourile interioare și menționează anul lucrărilor de restaurare a mecanismului acestei piese.

Taskin modifică cutia instrumentului, o mărește pentru a facilita folosirea clavecinului în muzica barocă franceză, diferită (ca sonorizare) de cea flamandă. Ca instrument muzical, clavecinul este sinonim cu muzica veche, în special cu Barocul târziu.

Conceput cu dublă claviatură, în două registre, instrumentul păstrează corzile originale, clapele din fildeș, având și o siluetă elegantă, specifică stilului Louis XV, iar carcasa realizată în multiple esențe de lemn este pictată cu buchete de trandafiri într-o policromie de roșu, roz pe un fond de albastru deschis, în stil specific flamand și 6 casete pictate manual pe fețele laterale și capacul interior, cu scene marine în tonuri vesele, optimiste, operă atribuită pictorului francez Joseph Vernet (1714-1789), conferind piesei o valoare în plus.

CLAVECIN

Autor Andrius Ruckers, Anvers, Belgia
1621

Lemn de tei, lemn de fag, pictat, aurit,
oțel, fildeș, abanos

L: 229 cm, La: 98,5 cm, l: 97 cm

Nr. inv.: 12489 M.185 L.618

THE HARPSICHORD

In Peleş Castle, where once Queen Elisabeth hosted her famous musical evenings, an exceptional musical instrument is to be found: the harpsichord.

Dating from 1621, the harpsichord is mentioned in Léo Bachelin's monograph: "Castel Pelesch. Résidence d'été du Roi Charles I de Roumanie à Sinaia" (Paris, 1893).

"There stands out a 17th century harpsichord, with its decoration altered by time, painted by Joseph Vernet a century later when it once belonged to Princess Elisabeth (Versailles 1764 – Paris 1794), sister of King Louis the XVIth, together with other furnishings decorating Montreuil Castle".

In 1879, together with a set of paintings, King Carol I, with the help of Felix Bamberg, acquired the harpsichord, for his royal collection.

Felix Bamberg (1820-1893), doctor in philosophy, history and aesthetics, author of remarkable history and art articles, art expert and collector, Germany's envoyé for three decades to Paris, Geneva, Messina and Nice, persuaded the King into visiting important auction houses in order to acquire valuable art.

Part of the Royal collection, the harpsichord was catalogued as a genuine Ruckers in "A harpsichord and virginal building tradition" catalogue, Grand O'Brien, University of Edinburgh, 1998.

The harpsichord, musical instrument provided with a mechanism crafted by famous Belgian artisans, Anderias Ruckers, Antwerp, is part of Romania's national heritage and one of the few remaining worldwide.

In 1770, Paul Taskin, harpsichord creator and restorer at the French Royal Court, marks on one of the panels the year of the mechanism's restoration. Taskin alters and enlarges the box for a better use in playing French Baroque music, different in sound from the Flemish one.

The harpsichord, as a musical instrument, is synonymous with old, late Baroque music. Built with double keyboard and two registers, it still preserves its original strings, ivory keys and its elegant, Louis the XVth form, its box, built in a typical Flemish style, made of multiple types of wood, beautifully painted with bouquets of roses, in shades of red, pink centered in a blue scenery, its six lateral, painted external panels and its inner lid, with sea imagery in merry, optimistic shades, attributed to Joseph Vernet, bringing a higher value to this musical instrument.

Joseph Vernet creează un stil poetic, plasând personajele într-un cadru marin cu fundaluri, în general inspirate din arhitectura clasică italiană (porticuri, apeducte, palate, turle etc.). Compozițiile plastice dovedesc o disciplină a volumelor și a planurilor, de un echilibru notabil: se remarcă dramatismul din *Începutul furtunii*, sentimentalismul scenelor sub clar de lună din *Întoarcerea pescarilor*, *Pe mal*, *Odihna*, forța, vitalitatea și optimismul din *Spălătoresele* și *La pescuit*.

Vernet folosește o pastă densă pentru primele planuri și o alta mai puțin densă pentru planurile îndepărtate, alcătuind un peisaj de largă perspectivă.

Lumina difuză unifică compozițiile, îndulcește contururile și tonurile de roșu și albastru.

Se observă o antiteză între viața simplă a pescarilor, spălătoreșelor și sobrietatea majestuoasă a decorului clasic arhitectural. Cadrele sugerează calmul și meditația, bucuria și dinamismul vieții dar și trecerea timpului.

PICTURA CLAVECINULUI THE HARPSICHORD'S PAINTING

În perioada 1754 - 1762, prin ordin al regelui Ludovic al XV-lea, pictorul a creat o serie de lucrări cu tematica *Porturi franceze*, care a precedat realizarea unui număr de schițe de viață. Pânzele sale mari erau achiziționate pentru a decora palatele din întreaga Europă, fiind păstrate acum în cele mai importante muzee europene.

Prezența acestor lucrări realizate pe clavecinul Ruckers conferă piesei o valoare plastică de excepție.

Joseph Vernet is the creator of a poetic style, by placing characters in a sea scenery with background mostly inspired by Italian classic architecture (porticos, aqueducts, palaces, spires).

Artistic compositions prove a discipline of volumes and plans of a notable balance: it is worth mentioning the dramatism showcased in "The beginning of tempest", the romance of moonlight imagery in "The return of fishermen", "On the seashore", "The rest", the strength, vitality and optimism of "The Laundresses" and "Out fishing".

Vernet uses a darker shade when portraying centerpieces and a paler shade for scenery, thus conceiving a wide perspective landscape.

Transparent light unites compositions and sweetens the red and blue tone borders.

A contradiction appears in the scene between the simple life of the fishermen, laundresses and the sumptuous sobriety of classical architectural décor.

The imagery implies calm and meditation, joy and energy of life, as well as the passing of time.

By royal order of King Louis the XVth, between 1754-1762, the artist starts creating a series of paintings entitled "French Harbors", leading to the creation of life – like imagery sketches.

His large canvases were purchased for embellishing palaces throughout Europe, canvases which are being preserved in important European museums nowadays.

Vernet's artwork on Ruckers harpsichord provides an exceptional artistic value to this musical instrument.

Teșăturile din lână sau mătase – uneori decorate cu fir de aur sau argint, lucrate la război vertical sau orizontal – sunt folosite cu titlu decorativ începând cu secolele XVI-XVII. Manufacturile flamande excelează în această artă, alături de Franța și Italia. Decorație parietală sau de mobilier, tapiseria devine simbolul prestigiului social începând cu secolul al XVII-lea.

Recunoscute pe plan mondial sunt atelierelor din Bruxelles, Enghien, Bruges, Anvers, Oudenarde, Geraardsbergen, Malines, Louvain și Aalst. Tapiseriile flamande au fost și continuă să fie și astăzi apreciate pentru decorurile elegante și pentru paleta coloristică în tonuri suave. Aceste adevărate capodopere au fost la mare căutare în rândul regalității și nobilimii europene până în secolul al XIX-lea. Un exemplu îl reprezintă comanda imperială pentru setul „Asediul Tunisului”, ansamblu format din 12 compoziții, realizate în atelierelor lui Willem the Pannemaker din Bruxelles, între anii 1548-1554.

Artistul redă scena creată de pictor, dar, în același timp, introduce propria sa viziune în realizarea desenului și în tonurile sau nuanțele folosite. Meșterul tapiser țese un număr limitat de centimetri pe zi și își alege modul de abordare al compoziției în compunerea întregului ansamblu, având la dispoziție o gamă variată de motive sau simboluri, de la personaje până la păsări și animale. Bordurile tapiseriei sunt parte determinantă a lucrării, fiind punct de referință în datarea ansamblului, ele variind ca decor de la o epocă la alta. Secolul al XVIII-lea introduce o nouă tehnică în compunerea acestor ansambluri decorative și anume, chenarul, imitație a lemnului sculptat și aurit, detaliu ce ajută la conceperea temei principale.

Pasionat colecționar, regele Carol I achiziționează pentru reședința sa de vară un set de tapiserii flamande lucrate în atelierelor din Bruges și Malines. Una dintre acestea, o tapiserie flamandă din secolul al XVI-lea, executată în atelierelor din Bruges, are ca motiv principal o scenă inspirată din „Divina Comedie” a lui Dante Alighieri. Intitulată „Dreptatea lui Traian”, scena apocrifă reprezintă o mamă de legionar roman ce pretinde justiție împăratului Traian (98-117). Motivul apare și la pictorul francez Eugène Delacroix (1798-1863), într-un tablou de la 1840. Din colecția regală fac parte alte două tapiserii belgiene, de la sfârșitul secolului al XIX-lea, executate în atelierelor din Malines, înfățișând scene de vânatoare, în peisaj silvestru. Ele impresionează prin dimensiuni, cromatică, dar și prin precizia desenului și aduc un omagiu celebrei colecții a împăratului Maximilian I de Habsburg și vânătorilor sale.

Woven with wool or silk, with gold or silver thread, on a vertical or horizontal (flat) loom, the tapestry starts to be used as a decoration starting during the 17th century.

Flemish manufacturers are most famous for this type of weaving, together with France and Italy. Wall hanging, furniture upholstery, or a simple household decoration, the tapestry, starting with the 17th century, becomes a symbol of social prestige. Famous worldwide are manufactures in Brussels, Enghien, Bruges, Antwerp, Oudenarde or Geraardsbergen, Malines, Louvain and Aalst. Flemish tapestries have been valued for their elegant decorations and for their color diversity in delicate shades. These masterpieces were highly valued by European aristocracy and royalty alike, until the 19th century. For example, the imperial order for the set “The siege of Tunis”, a set consisting of 12 fabrics, made in Willem the Pannemaker's workshops, in Brussels, between 1548-1554.

The artisan recreates the image painted by the artist, however, in the same time, he can introduce his own vision in achieving the scene or in the use of tones and shades. The master can weave a limited amount of centimeters per day and can choose a manner of approaching the composition in the making of the fabric, using a great variety of symbols and motifs, from characters to birds and animals. The borders of the tapestry, which can vary from one period to another, are point of reference, being a guide into dating the composition.

The 18th century introduces a new technique – the frame, imitating carved, gilded wood, achieving the unity of the main concept.

King Carol I, passionate collector, acquires for his summer residence a set of Flemish tapestries, made in Bruges and Malines Workshops.

One of these, a 16th century Flemish tapestry, entitled “The justice of Trajanus”, a scene also present in one of Eugène Delacroix 's paintings, from 1840, tapestry made in Bruges workshops, having as main theme a scene inspired from Dante's “Divine Comedy”, representing a legionnaire's mother demanding justice to Emperor Trajanus.

Part of the royal collection are two other Belgian tapestries, worked in Malines workshops, displaying a hunting session. By their dimensions, shades, tones and accuracy of the drawing, they pay a tribute to the famous collection owed by Emperor Maximilian I and his hunting sessions.

TAPISERII FLEMISH TAPESTRIES

DREPTATEA LUI TRAIAN

Atelier Bruges

A doua jumătate a secolului al XVI-lea

Lâna, bumbac, basse-lisse

L: 523 cm, La: 270 cm

Nr. inv.: 12460 T.119

Scenă de vânătoare
Atelier B.F., Malines, Belgia
Sfârșitul secolului al XIX - lea
Lâna, bumbac, basse-lisse
L: 380 cm, La: 250 cm.
Nr. inv.: 12588 T.6

Scenă de vânătoare

Atelier B.F., Malines, Belgia
Sfârșitul secolului al XIX-lea
Lână, bumbac, basse-lisse
L: 380 cm, La: 238 cm
Nr. inv.: 12589 T.7

CERAMICĂ

Ceramica de Delft își face apariția în secolul al XVI-lea, când ceramiști importanți din Anvers se stabilesc în acest orașel, situat strategic la jumătatea distanței dintre Haga și Rotterdam, după asediul spaniolilor din anul 1576. Încurajată de apariția Companiei Olandeze a Indiilor Răsăritene, care în anul 1654 își stabilește sediul aici, ca și de gestul lui Wilhelm de Orania de a-și muta reședința la Delft, ceramica cunoaște o dezvoltare fără precedent. La mijlocul secolului al XVII-lea, olandezii ajung să dețină monopolul comerțului cu China. Orașul importă piese elaborate, fabricate în centre importante din China, încă din secolul al XIV-lea, în special, piese alb-albastre. Fără să cunoască „secretul” de fabricație al porțelanului, olandezii produc piese de faianță de calitate superioară, pe care le acoperă cu glazură staniferă și le decorează cu scene „olandeze”, inspirate din pictura lui Vermeer, sau cu scene orientalizante.

Perioada de maximă înflorire a orașului este cuprinsă între anii 1640-1740 și ea coincide cu secolul de aur al culturii și artei olandeze, epocă de avânt fără precedent în istoria Țărilor de Jos. Păturile bogate ale orașului achiziționează cele mai frumoase piese de ceramică chineză, la prețuri exorbitante. Treptat, atelierelor locale încep să imite pe scară largă aceste piese și să le comercializeze mult mai ieftin. În anul 1620, comerțul cu China cunoaște un moment de răscruce: dinastia Ming înțelege valoarea porțelanului său și își impune, nemiloasă, monopolul. Din acest motiv, ceramiștii olandezi, în general, și cei din orașul Delft, în mod special, se lansează într-o adevărată campanie a imitațiilor, care continuă cu același succes până la mijlocul secolului al XVIII-lea. Piesele din faianță staniferă sunt supuse arderii de două, chiar de trei ori, dacă decorul implica utilizarea aurului. Ele sunt exportate în întreaga Europă, unde se bucură de aprecierea unanimă a cunoscătorilor, ajungând inclusiv pe piața chineză și japoneză. Sunt imitate și vândute în Europa ca piese Delft, răsturnare de situație care face cinste produselor de fabricație olandeză.

După 1750, ceramica de Delft pierde teren în fața porțelanului englez, care invadează piața europeană. Câteva ateliere continuă însă să producă și astăzi piese care se inspiră formal și decorativ din producția epocii de maximă înflorire a celor peste o sută de ateliere. Cele mai frecvente sunt vasele gen urnă, sfeșnicele, platourile decorative, cahele, care împodobesc casele localnicilor. Scenele specifice ceramicii de Delft sunt peisajele marine, populate de mori de vânt și bărci de pescari, scenele de gen, cele religioase și scenele de vânătoare. Câteva dintre piesele prezentate în catalog – fabricate în atelierul Duyn, în secolul al XVII-lea – sunt decorate în camaieu albastru și se disting prin finețea execuției, ca și prin calitatea decorului.

Delft pottery is first mentioned during the 16th century, when important Antwerp artisans, after the 1576 Spanish siege, settle in Delft, a strategically located town, half way of Hague and Rotterdam.

Stimulated by the 1654 establishment of the Dutch Eastern Indies Company, as well as by Wilhelm of Orange's decision to move his residence to Delft, pottery artistry starts experimenting an unprecedented growth, leading to a complete Dutch trade monopoly with China, at the middle of the 17th century. Even since the 14th century, the town of Delft starts importing intricate, blue-white pottery, crafted in important Chinese centers.

The Dutch artists, without knowing the trade's "secret" produce high quality, glazed faience, embellished with Dutch inspired or Orient-like imagery. The town's maximum growth period, 1640-1740, coincides with "Dutch art Golden Age", an unprecedented growth in the history of the Low-Countries. The town's high class starts purchasing the most intricate Chinese pottery, at highest prices.

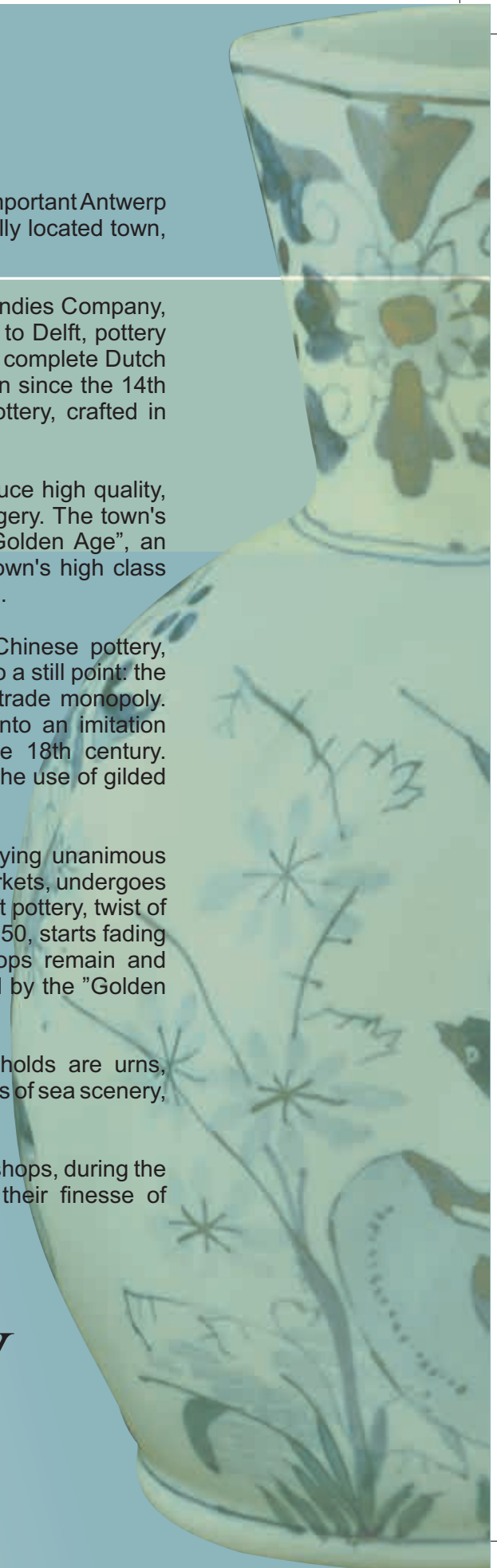
Gradually, local workshops begin a massive imitation of Chinese pottery, followed by cheaper marketing. Trade with China, in 1620, comes to a still point: the Ming Dynasty sees the value of porcelain and imposes ruthless trade monopoly. Therefore, Dutch artisans, especially the ones in Delft, launch into an imitation campaign, which carries out successfully to the middle of the 18th century. Stanniferous faience is burnt twice, even three times, if involving the use of gilded decoration.

The pottery starts being exported throughout Europe, enjoying unanimous appreciation. Gradually, it is imported on Chinese and Japanese markets, undergoes imitation and then it is resold on European markets as genuine Delft pottery, twist of events which honors Dutch artistry. Interest in Delft pottery, after 1750, starts fading away to an invasive English porcelain. However, some workshops remain and continue their craft, based on a formal, decorative pottery, inspired by the "Golden Age" of legendary centers.

The most common pottery art pieces embellishing households are urns, candlesticks, decorative plates, tile. The typical Delft imagery consists of sea scenery, windmills, fishermen's boats, biblical scenes and hunting sessions.

Some of the exhibits in this album are executed in Duyn workshops, during the 17th century, adorned in blue camailleu, unique art pieces by their finesse of execution and quality of decoration.

DELFT POTTERY

VAS DECORATIV

Atelier Delft, Olanda

Începutul secolului al XVII-lea

Faianță staniferă, modelată la roată,
pictată manual sub glazură

Î: 26,5 cm, D: 19 cm

Nr. inv.: 9325 LC.313 C.110

URNĂ DECORATIVĂ

Atelier Jacob Duyn, Delft, Olanda
Sfârșitul secolului al XVIII-lea
Faianță staniferă, modelată în tipar,
pictată manual sub glazură
Î: 39,5 cm, D: 18 cm
Nr. inv.: 9293 LC.281 C.722

VAS

Atelier Delft, Olanda
Sfârșitul secolului al XIX-lea
Faianță staniferă, modelată în tipar,
pictată manual sub glazură
Î : 30,2 cm, D : 12,5 cm
Nr. inv.: 9296

VAS

Atelier Delft, Olanda
cca. 1878-1904
Faianță staniferă, modelată în tipar,
decor aplicat, barbotină,
pictată manual sub glazură,
Î : 33,5 cm, D: 17,5 cm
Nr. inv.: 9245

CĂNIȚĂ

Atelier Delft, Olanda

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Faianță staniferă, modelată la roată,
în tipar, pictată manual sub glazură

Î: 20, 5 cm, D: 17 cm

Nr. inv.: 15236

VASE CORNET

Atelier Bruxelles, Belgia

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Faianță staniferă, modelată în tipar,
pictată manual sub glazură

Î: 43 cm, D: 18 cm

Nr. inv. : 9240, 9241

VASE GEN URNĂ

Atelier Bruxelles, Belgia
Sfârșitul secolului al XIX-lea
Faianță staniferă, modelată în tipar,
pictată manual sub glazură
I: 31 cm, D: 12, 5 cm
Nr. inv.: 9673, 9674

SFEȘNICE

Atelier Delft, Olanda
Sfârșitul secolului al XIX-lea
Faianță staniferă, modelată în tipar,
pictată manual sub glazură;
bronz turnat, cizelat
Î: 47 cm, D: 27 cm
Nr. inv.: 13765

ORFEVRĂRIE

Evenimentele din viața cotidiană a locuitorilor Țărilor de Jos din secolele XVI-XVII au constituit una dintre temele preferate în artele decorative flamande și olandeze. Acestea au fost zugrăvite pe pânză de pictori celebri de-a lungul timpului sau au fost redată prin intermediul meșteșugului prelucrării metalului.

Tradiția orfevrăriei din această zonă datează din timpuri străvechi, însă un sistem de poansonare a fost instituit către finele secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea. În 1503, în timpul domniei lui Filip I, fiul arhiducelui Maximilian, s-a decis ca toate obiectele din metal prețios să fie marcate. Acestea decorau interioarele nobiliare europene, bucurându-se de o apreciere deosebită din partea iubitorilor de frumos.

Decorația pieselor de orfevrărie din colecția Muzeului Național Peleș respectă tiparul artistic al Țărilor de Jos, reprezentând obiceiuri, moravuri, vestimentație, scene campestre, scene de vânătoare, aspecte din viața cotidiană a diferitelor categorii sociale, hanurile de la sate, modalități de petrecere a timpului liber. Renumitele mori de vânt sau motivele floral-vegetale și avimorfe sunt nelipsite din ornamentația specifică Țărilor de Jos. Inspirată după pânzele lui Teniers cel Bătrân, Jan Steen sau Adriaen Brouwer, piesele de artă decorativă îmbogățeau colecția de metal prețios a regelui Carol I.

PLATOU DECORATIV

Atelier olandez

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Alamă presată, ciocănită, cizelată

DL: 54 cm, DLa: 42,5 cm, l: 3 cm

Nr. inv.: 6052 a

Platourile decorative, fructiera, lingurița decorativă, serviciul de ceai, farfuria, leagănul în miniatură (miniaturile olandeze erau cunoscute sub denumirea de *zilverspiegelgoed*) reprezintă achiziții ale Casei regale române sau cadouri primite cu diverse ocazii. Ele impresionează prin calități estetice deosebite, evidențiate prin bogăția ornamentelor, atenția acordată detaliilor, tehnica de lucru, finețea cizelurii.

Copiate în cele mai mici detalii sau interpretări după picturi originale, piesele din colecția de metal a regelui Carol I, realizate în secolul al XIX-lea, exprimă talentul deosebit al meșterilor orfevri olandezi, dar și preocuparea lor constantă pentru promovarea moștenirii culturale de excepție, precum arta plastică a Țărilor de Jos din perioada secolelor al XVI-lea și al XVII-lea.

SILVERWARE

Everyday life of the 16th and 17th century Dutch and Flemish residents was a favorite theme approached by artisans in decorative arts. It was set on canvas by famous painters or depicted by goldsmiths in their craft.

In the Low-Countries, metalworking has a long tradition, however, a system of punching was already established by the end of the 14th century, the beginning of the 15th century.

In 1503, during the reign of Philip I, the son of Archduke Maximilian, a set of rules established that all precious metal was to be marked. These exquisite exhibits adorned European noble and royal households, satisfying the eyes of beholders.

Peles National Museum owns a metalware collection with decorations following the artistic pattern of Dutch and Flemish artwork, depicting customs, manners, clothing, peasant life imagery, hunting scenes, aspects of everyday life of different social communities, village inns, leisure moments of everyday life. Famous windmills, floral or plant motifs are a constant decoration in Flemish and Dutch artistry.

Decorative platters, the fruit bowl, the teaspoon, the tea set, even the miniature swing (Dutch miniatures were known by the name of *zilverspiegelgoed*), some made of silver, others of brass some symbolizing tokens of appreciation, others a fine taste in art, all depicting imagery inspired by canvases made by Teniers the Elder, Jan Steen or Adriaen Brouwer and successfully completing king Carol's collection. They dazzle the eye with remarkable aesthetic qualities, showcased by an intricate decoration, attention to detail, craftsmanship, finesse of chiseling.

Copied to the minute detail or adapted, king Carol I's silverware collection portrays fine talent of Dutch artisans, as well as their everlasting concern for promoting exquisite cultural legacy, like the 16th and 17th century fine Flemish and Dutch art.

SERVICIU DE CAFEA

Atelier olandez

A doua jumătate a secolului al XIX-lea

Argint, turnat, ciocănit, gravat, cizelat

Zaharnița: l: 9 cm, D: 13 cm

Letiera: l: 7 cm, D: 5,5 cm, DM: 11 cm

Nr. inv.: 8862 A.258 M.239

FARFURIOARĂ

Atelier olandez

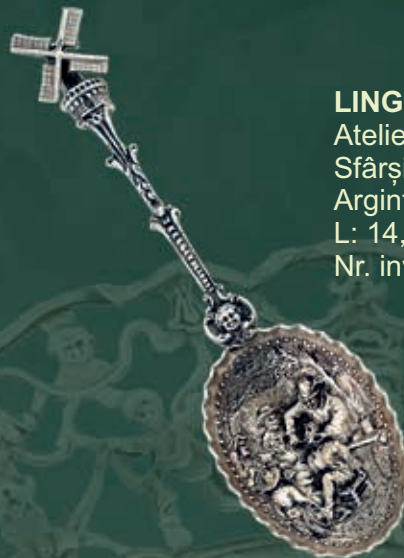
Sfârșitul secolului al XIX-lea

Argint, turnat, ciocănit,

gravat, decupat, cizelat

l: 1,5 cm, D: 18,5 cm

Nr. inv.: 8646 A.13 M.544

LINGURIȚĂ DECORATIVĂ

Atelier olandez

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Argint, turnat, gravat, cizelat

L: 14,4 cm, La: 4 cm

Nr. inv.: 12346 M.100

MINIATURĂ LEAGĂN

Atelier Amsterdam

A doua jumătate a secolului al XIX-lea

Argint, turnat, presat, gravat, cizelat

I: 4,3 cm, L: 4 cm, La: 2,9 cm

Nr. inv.: 13809

FRUCTIERĂ

Atelier olandez

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Argint turnat, presat, ciocănit, cizelat

I: 7 cm, L: 35 cm, La: 23,5 cm

Nr. inv.: 8892 M.1042 A.228

Prima atestare notabilă a candelabrelor dintr-un interior domestic a fost semnalată în anul 1434, când pictorul Jan van Eyck a realizat portretul lui Giovanni Arnolfini și al soției acestuia. Candelabru care decora încăperea în care fusese făcut portretul era format dintr-un corp balustru terminat inferior cu o sferă mare din alamă strălucitoare, pe care erau fixate șase brațe arcuite în S înspre ax pentru a reflecta luminile. Pornind de la această lucrare, acest model de candelabru s-a numit de *tip olandez* și a devenit nelipsit din picturile de gen din epocă. El este considerat cel mai longeviv, deoarece stă la baza unor tipuri derivate de la forma considerată clasică a unui corp de iluminat olandez. Deoarece manufacturile cele mai importante s-au aflat în zona Flandrei ele sunt denumite candelabre de *tip flamand*. Forma lor consacrată redă un *balustru* puternic profilat, terminat superior cu un inel de prindere pe plafon și inferior cu o sferă masivă din metal. Pe axul balustru se prind două rânduri de brațe curbate în S, care susțin locașurile pentru lumânare, prevăzute cu boboșe lustruite. Rolul sferei masive din metal lustruit este de a reflecta lumina, dar și de a centraliza forțele create pentru a împiedica răsucirea în jurul axei. Datorită faptului că brațele candelabrului se confecționau manual, ele nu aveau o greutate egală și după montare, în lipsa sferei de echilibru, ar fi provocat un balans continuu și o poziție inestetică.

Pe această structură s-au dezvoltat în secolele următoare compoziții cu elemente decorative reprezentate de motive vegetale (volute, flori și frunze), zoomorfe, mascheroni, precum și personaje biblice. Cu timpul, apare preocuparea pentru ornamentarea terminației superioare a balustrului, considerată locul potrivit pentru personalizarea piesei, cu elemente simbolice reprezentate de motive aviforme sau de coroană regală.

În secolul al XIX-lea, odată cu evoluția sistemului de iluminat, de la lumânare la lampa cu ulei, apoi cu gaz și cu curent electric, forma candelabrelor olandeze a rămas neschimbată, ea dovedindu-se a fi potrivită pentru orice fel de combustibil, deoarece balustrul poate susține vasul cu ulei sau gaz lampant, iar brațele pot masca firele electrice.

Candelabrele de tip flamand, decorate în manieră istorică, conferă o frumusețe sobră și se pretează iluminatului unei încăperi decorate în stil germanic cu predilecție și aceasta este varianta propusă și la castelul Peleş de către decoratorii la care a apelat Carol I în amenajarea reședinței sale de la Sinaia.

Candelabru din Cabinetul de lucru al regelui este o compoziție cu aspect piramidal, decorat în stil neobaroc german. Pe balustrul central sunt 32 de brațe în trei etaje descrescând către sferă, completate la bază cu 8 brațe duble, toate susținând imitații de lumânări din pergamoid alb și becuri electrice. La partea superioară, este figurat un vultur bicefal. Confectionat din aramă roșcată, ajungând la o înălțime de 2,1 m, candelabru a fost achiziționat prin intermediul atelierelor Heymann din Hamburg și se încadrează perfect în decorația sălii, reproducând la scară redusă motivul sferei torsadate reluată de decorația dulapului-biblioteca și apoi a plafonului. La intrarea în Cabinetul de lucru privirea îți este atrasă de strălucirea și somptuoșitatea candelabrului.

Mai puțin încărcat de detalii decorative este candelabru montat la Sufragerie, procurat prin intermediul atelierelor August Bembé din Mainz. Acesta are o decorație ce se dezvoltă în jurul balustrului prevăzut cu două vase mari, inegale. Cea inferioară prezintă un decor cu capete de serafimi în relief, iar pe margine decor godronat radial; 20 de brațe de două mărimi diferite sunt dispuse radial, îndoite în S și susțin 20 de imitații de lumânări. Balustrul este surmontat de ornament în formă de coroană deschisă. Acest candelabru dă senzația de liniște și binecuvântare asupra mesenilor și bucatelor servite la masă.

Cel mai apropiat ca structură de modelul clasic olandez este candelabru expus în Sala veche de muzică. Acesta este decorat simplu pe brațe cu motive zoomorfe (căprioare stilizate), tocmai pentru a pune în evidență, pe sfera de la bază, tablele lui Moise, susținute de doi lei grațați și cu inscripție în limba ebraică.

În amenajarea camerelor de la etajul I al castelului, consultându-se cu arhitectul Karel Liman și decoratorul Bernhard Ludwig din Viena, regele Carol I a comandat cele mai spectaculoase candelabre de tip flamand din castel. Dintre acestea, ne reține privirea, chiar de pe scara de onoare către etaj, un candelabru decorat în stil baroc. Constituit dintr-un ax central, terminat superior cu vultur bicefal și inferior cu sferă mare, decorată cu volute vegetale și palmete, acesta prezintă 16 brațe în volută dublă, cu figuri grotești și capete de dragoni, terminate cu boboșe mari, circulare. Între ele se află intercalate alte 16 brațe mici intermediare, în formă de înțep, cu trompetă și respectiv volută terminată cu sferă și fleșă. Foarte vizibilă de la nivelul I, după ce se urcă scara de onoare, piesa care este gabaritică reține privirea și incită la tentația de a mai descoperi personaje noi.

CANDELABRE FLAMANDE

FLEMISH CHANDELIERS

The earliest chandeliers to be found in a domestic interior start being mentioned in 1434, when artist Jan van Eyck portrayed Giovanni Arnolfini and his wife. The chandelier decorating this interior was made of a rail post completed by a brilliant brass sphere, with six candle arms, "S" scrolled, bent towards the axel for a better reflection.

Having this painting as a model, was called "Dutch style chandelier" and became an important feature in genre painting. It is considered the most long-lived one, due to its multiple variations from a classic Dutch chandelier. Due to the fact that most manufactures were located around Flanders, they were given the name of "Flemish-style" chandeliers. The best known shape of a Flemish chandelier is the one consisting of a strong rail post, having a ring at the upper side, and a massive metal sphere at the lower side. On the post's axel, two rows of curved, scrolled candle arms are fitted, sustaining candle nozzles, provided with polished collars. The use of this massive sphere is the one of reflecting light and preventing twist. Due to their hand made manufacturing, the candle arms were not equal in weight, therefore, after setting it into place, be it not for the balance sphere, the stability and aesthetics would be scarce. Having this shape as a guide, later creations became more intricate, different motifs, like floral or plant, animal, biblical characters, completed the pattern.

Time brought into focus another feature: decorating the superior end of the rail post. It was seen as the right place for placing symbols, for depicting birds or a royal crown. In the 19th century, together with improvements in creating light fixtures, developing from candle to oil lamps, gas, and then later, electric lamps, the shape of this type of chandelier remained untouched, suited for any type of fuel, due to its resistance and design. Historicist, Flemish style chandeliers enable beauty and sobriety to a German Style interior, thus representing the reason for King Carol's choice in decorating his summer royal residence.

The chandelier located in the King's Study Room is a pyramid shaped, German, Neo Baroque style chandelier. Fitted on the rail post are 32 layered candle arms, decreasing from the sphere, completed at the base by eight doubled arms, sustaining white rough parchment candle imitations and electric bulbs, while the upper side is embellished by a two-headed eagle. Made of reddish brass, 2,1 m high, the chandelier was purchased by the King with the help of Heymann workshops, in Hamburg, and it comes to complete the room's decoration by reproducing the motifs found on the cabinet bookcase and on the ceiling. When entering the Study Room, it catches the eye by its radiance and beauty.

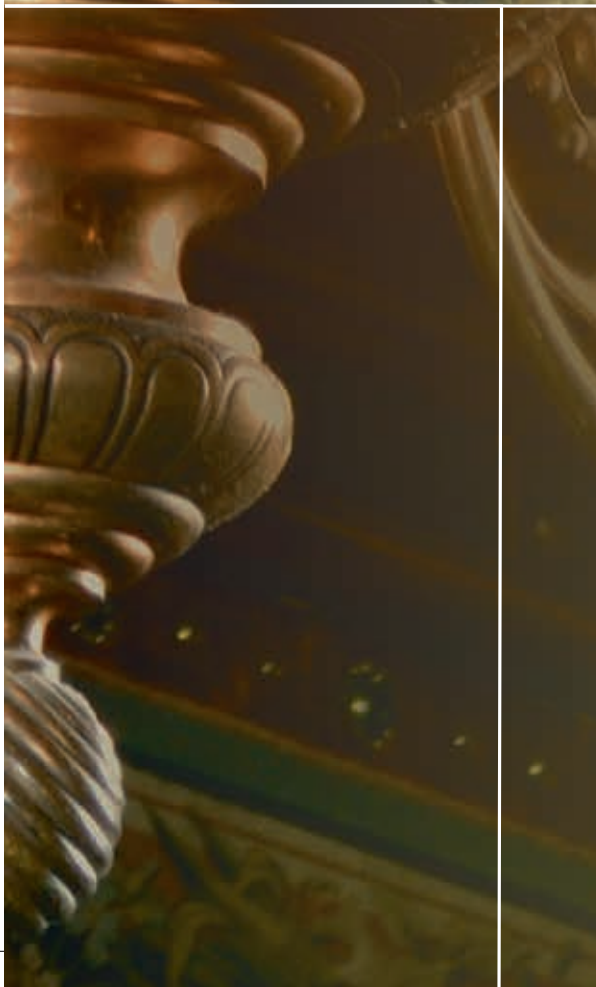
Less adorned than its counterpart is the chandelier located in the Dining Room, purchased with the help of August Bembé workshops, in Mainz. Its decoration grows around the rail post provided with two large, unequal "vasques"; the lower is adorned by two, in relief, seraph heads and intricate borders; 20 curved, scrolled, two sized arms, placed in a radial axel support 20 candle imitations. The rail post is mounted by an open crown shaped decoration. This type of chandelier sheds upon diners and meal itself a feeling of peacefulness and bliss.

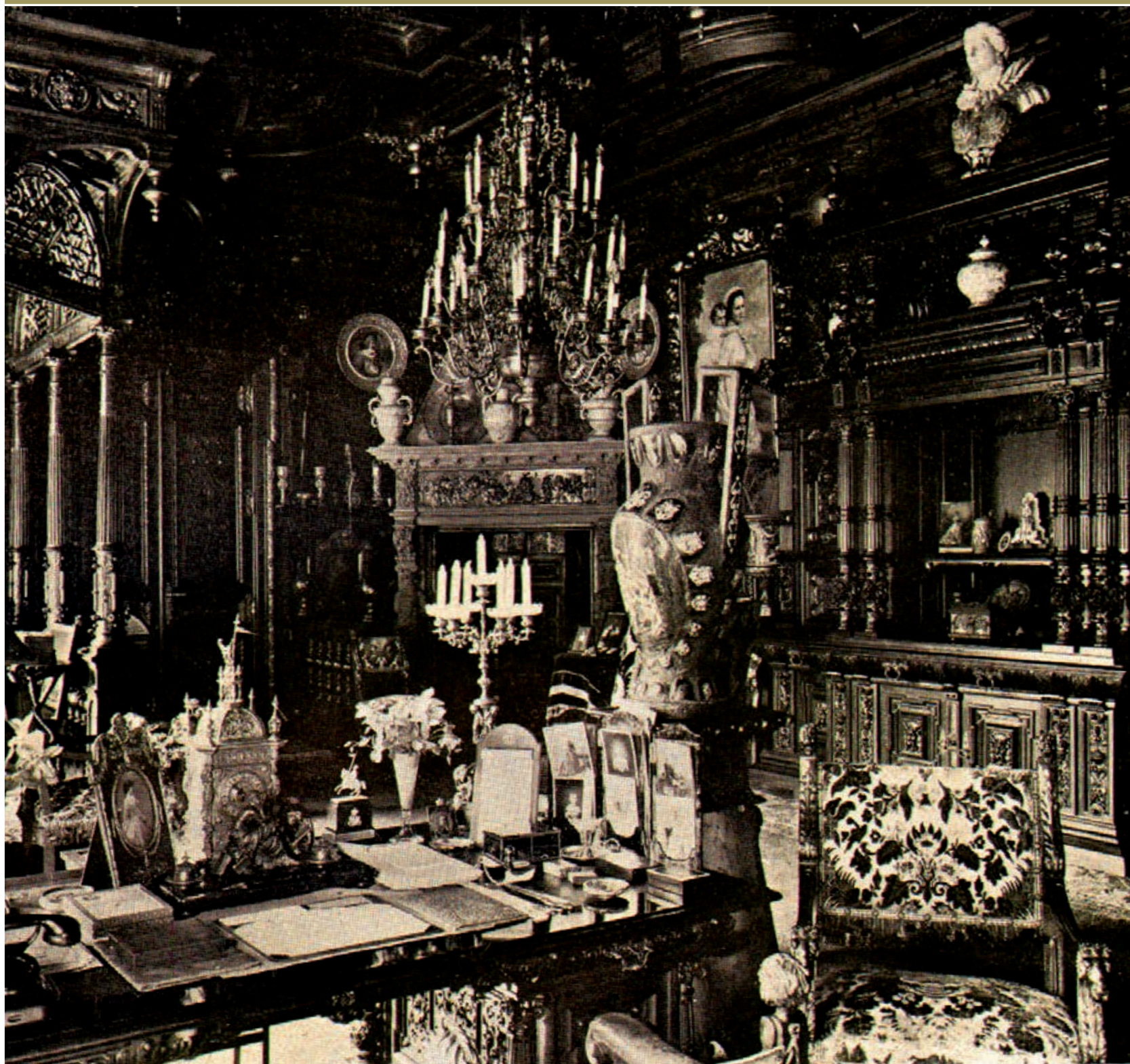
The closest, as structure, to the Dutch classic type is the chandelier displayed in the Old Music Room. It has its arms simply adorned, with animal motifs (stylized deer) especially designed for showcasing on the base sphere Moses' tablets, supported by two engraved lions, followed by a Hebrew inscription.

When decorating interiors at the first level, after talking with architect Karel Liman and decorator Bernhard Ludwig, King Carol I commissioned the most spectacular Flemish style chandeliers in the Castle. Among them, one particular catches the eye, a Baroque style chandelier, located above the main staircase leading to the first level. Consisting of a central axel, completed at the upper side by two headed eagles, at the lower side, a large sphere, adorned with plant motifs, it has 16 double scrolled candle arms, depicting grotesque figures and dragon heads, finished by large circular collars. In between them are placed 16 smaller candle arms, angel shaped, with a trumpet, a sphere and an arrow adorned scroll. Highly noticeable from the first floor, the immense chandelier catches the eye and invites to a world of discovery.

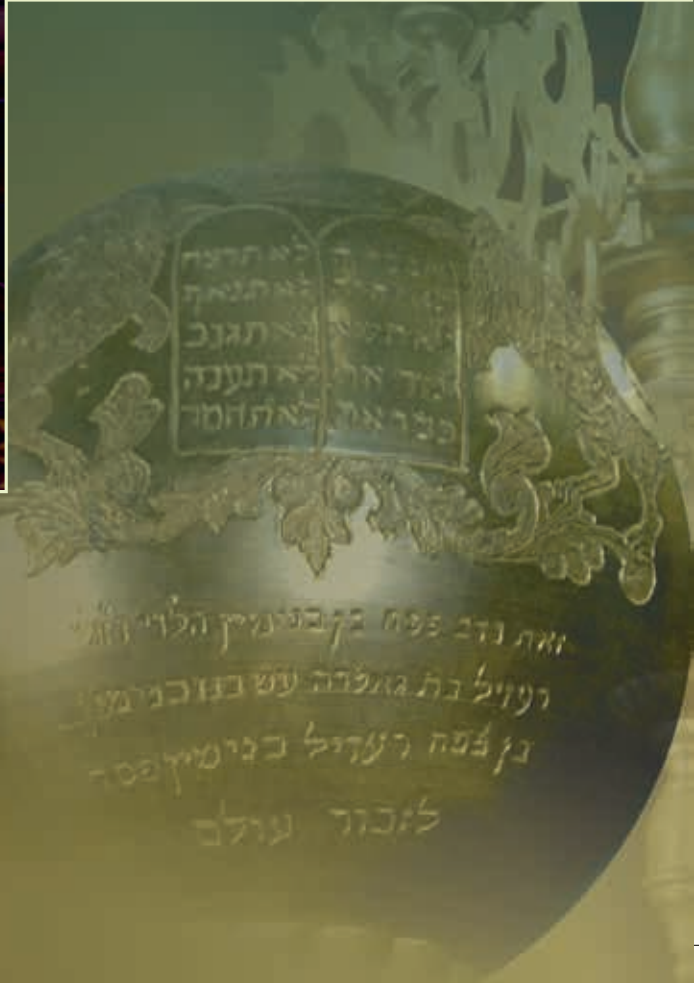
CANDELABRU DE TIP FLAMAND

Atelier occidental
Sfârșitul secolului al XIX-lea
Aramă, turnată, cizelată
I: 210 cm, D: 100 cm
Nr. inv.: 9343 M.986 LC.333

CABINETUL DE LUCRU
AL REGELUI CAROL I

CANDELABRU DE TIP FLAMAND

Atelier occidental

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Bronz turnat, cizelat; alamă turnată, cizelată

I: 250 cm, D: 90 cm

Nr. inv.: 9362 LC.360 M.1007

CANDELABRU DE TIP FLAMAND

Atelier occidental

Sfârșitul secolului al XIX-lea

Alamă turnată, ciocănită, cizelată

I: 240 cm, D: 110 cm

Nr. inv.: 9387 LC.393 M.1051

CANDELABRU DE TIP FLAMAND

Atelier occidental

Începutul secolului al XX-lea

Bronz turnat, cizelat; alamă turnată, cizelată

I: 230 cm, D: 120 cm

Nr. inv.: 9316 LC.304 M.920

CUPRINS

Dr. Narcis Dorin ION, <i>Arta flamandă și olandeză în colecția regelui Carol I al României</i>	05
Dr. Mircea HORTOPAN, <i>Pictura flamandă și olandeză la Peleş</i>	07
Catalog selectiv	10
Copii după artiști flamanzi și olandezi	30
Mobilier	60
Tapiserii	71
Ceramică	74
Orfevrărie	84
Corpuri de iluminat	89

